

Evripid: MEDEJA

- Medeja toži nad možem Jazonom, ker jo je prevaral in se bo poročil s hčerko kralja Kreonta. Ona mu je pomagala, da je prišel do runa, za njega je izdala svojo domovino in očeta, z njim ima dva otroka, zdaj pa jo je izdal. Hoče se maščevati. Kreona je strah, da bo kaj naredila njemu in njegovi hčerki, zato ji ukaže, da mora zapustiti njegovo kraljestvo. Medeja ga prosi, naj ne o tako krut, naj ji dovoli ostati vsaj še en dan, da se lahko odloči, kam bo šla. Kreon ji ugodí. Medeja se mu je namerno prilizovala, hotela je pridobiti še nekaj časa, da se bo lahko maščevala. K njej pride Jazon, ponudi ji denar, toda ona ga zavrne, očita mu, kako ji je lahko to naredil, da se bo poročil z novo izbranko samo zaradi denarja. Jazon vidi, da je v Medeji velika maščevalna sla, zato jo zapusti. Medeja se odloči, da bo zastupila Jazonovo nevesto in Kreona. Pokliče Jazona in se mu opravičuje za svoje ravnanje, prosi ga, če bi lahko vsaj otroka ostala v kraljestvu. Jazon obljubi, da bo prosil svojo nevesto, naj prosi očeta, Medeja pa bo k njej poslala otroka z darovi – zlato in bogastvo prepričata vsako žensko. Otroka ji neseta zastupljeno ogrinjalo in diadem. Nevesta je očarana nad darovi, takoj ugodí Jazonovi prošnji, obleče si plašč in si nadene diadem. Strup začne takoj učinkovati in v smrtnem krču se zgrudi na tla. Kreon prihiti k njej in jo objame, s čimer se tudi sam zastupi. Jazon hiti k Medeji, rad bi videl svoja otroka, toda Medeja ju je medtem že pobila z mečem.
- verzije o Medeji:
 - o zavrne Zevsovo snubljenje, Hera ji obljubi nesmrtnost njenih otrok, toda ne drži obljube
 - o Korinčani se uprejo vladavini barbarske čarovnice, v svetišču Here ubijejo njene otroke; temu sledi kuga, ki so jo odvrnili s posebnim ritualom: vsako leto je moralo po 7 dečkov in 7 deklic (toliko je bilo M' otrok) služiti v svetišču; Medeja je ubila kralja Kreonta in v strahu pred maščevanjem zbežala v Atene, še prej pa je otroke skrila v svetišče, kjer so jih pobili, krivdo pa naprtili njej
- Medejo skuša prikazati kot človeško bitje, ki se na skrajno krivico odzove v skrajni obliki; tako si mora zagotoviti azil pri atenskem kralju Ajgeju, kljub njenemu strašnemu maščevanju v nas ostane še neko sočutje do nje, ki pa izgine, ko se pojavi na Helijevev vozu z zmajevo vprego – sočutja ni več potrebna, ker ga kot Helijeve vnukinja ne potrebuje
- demonična M naredi človeški m tisto, kar je človeška Kreontu in njegovi hčeri; toda človeška M ostaja živa, torej njena tragedija traja večno
- gre za zločin iz strasti: bojujeta se njeno maščevanje in ljubosumje z materinsko lj; na drugi strani pa gre za spopad med strastjo in razumom – M se zaveda, da je njeno dejanje slabo, toda strast je močnejša
- otroka bi lahko vzela s seboj v Atene, vendar se odloči, da ju ubila, čeprav to sploh ni bilo potrebno; Jazona ne ubije, ampak ga bo bolj prizadela s smrtjo njegovih sinov
- M ob srečanju z Ajgejem (pride iz delfskega preročišča, toži nad svojo nesrečo, ker nima potomcev) spozna, kako bo lahko Jazona najbolj prizadela
- rojevanje otrok postane herojsko delo, Jazon pa si otroke lasti kot nadaljevalce rodu, zato je logično, da si izbere nevesto iz kraljeve družine
- M prave zmage ne doseže: porazi Jazona, obenem pa uniči tudi predmet svoje lj
- Jazona s stališča bogov doleti pravična kazen: junak, ki v svojih podvigih ne more brez ženske, ni pravi junak; je mehkužnež, slabič, zato bo, kot mu prerokuje Medeja, umrl, ko bo ležal v senci padačajočo ladjo Argo in mu bo bruno padlo na glavo

- toda izkaže se, da Jazon otroka ljubi, ne samo kot nadaljevalca rodu